

Libris Despre carte .RO

Respect pentru oameni și cărți

Dicționarul italian-român/român-italian de buzunar cuprinde aproximativ 30 000 de cuvinte-titlu și expresii din vocabularul de bază al limbii italiene și al limbii române și se adresează elevilor, studenților, turiștilor și tuturor celor care intră în contact cu limba italiană, fiind un instrument de lucru util și eficient. În selectarea cuvintelor-titlu și a expresiilor s-a ținut cont atât de cerințele comunicării directe, cât și de solicitările impuse de traducerea în italiană și din italiană a unor texte de dificultate medie.

Despre autor

Profesorul **George Lăzărescu** (1922-2006) a absolvit Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din București, specializarea italiană-latină. A fost doctor în științe filologice, profesor la Universitatea din București și la Academia de Arte Frumoase din capitală. De asemenea, a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Academiei Arcadia (Roma), al Academiei Internaționale de Artă Modernă, al Academiei Internaționale pentru Propaganda Culturii și al Asociației Culturale România-Italia. I s-au acordat distincțiile „Cavaliere e Commendatore dell'Ordine al Merito della Repubblica Italiana”. A publicat lucrările: *Țările Române și Italia până în 1600; Civilizația italiană; Repere de cultură; Dicționar de mitologie; Galileo Galilei, dialog cu planetele; Petrarca prozator, contemporanul nostru; Curs de istorie a artelor; Gramatica limbii italiene*. De asemenea, este și autorul unor dicționare, lucrări didactice, științifice, literare și a numeroase traduceri din limba italiană.

George Lăzărescu

Dicționar ITALIAN-ROMÂN ROMÂN-ITALIAN

de buzunar

NICULESCU

- a** *I. m., f.* sunetul și litera a: *dalla a alla zeta* de la „a” la „z”. *II. prep.* 1. cu art. devine *al, allo, alla, ai, agli, alle; vado al mare* merg/mă duc la mare; *matrimonio all'italiana* căsătorie în stil italian. 2. cu infinitivul; *vado ~ vedere la città* mă duc să văd orașul.
- abate** *m.* abate, stareț; preot.
- abazia** *v. abbazia.*
- abbacchiare** *I. vt.* a scutura un copac. *II. vr.* a fi mâhnit/abătut.
- abbacchiato** *adj.* mâhnit, deprimat.
- abbacchiatura** *f.* scuturarea copacilor (pentru culesul fructelor).
- abbacchio** *m.* miel tânăr, tăiat pentru a fi gătit.
- abbacinamento** *m.* orbire.
- abbacinare** *vt.* 1. a orbi pe cineva. 2. (*fig.*) a înșela, a induce în eroare. 3. (*arhit.*) a lua luciul/strălucirea (unei pietre, unei marmure).
- abbaco, -chi** *m.* 1. manual de aritmetică. 2. arta de a face socoteli. 3. tabla înmulțirii.
- abbagliamento** *m.* orbire temporară; tulburare.
- abbagliare** *I. vt.* 1. a orbi cu o lumină puternică. 2. (*fig.*) a înșela, a păcăli, a da cuiva iluzii. *II. vr.* a fi orbit/amețit/amăgit/indus în eroare/uimit.
- abbaglio** *m.* 1. orbire temporară. 2. greșeală, zăpăceală, rătăcire.
- abbaiare** *vi.* 1. a lătra. 2. (*fig.*) a zbiera: ~ *al vento, alla luna* a striga în zadar, fără nici un rezultat.
- abbaiata** *f.* lătrat. 2. (*fig.*) batjocură.
- abbaiio** *m.* lătrat.
- abballare** *vt.* 1. a face baloturi. 2. (*fig.*) a profera minciuni de tot felul.
- abbandonare** *I. vt.* 1. a părăsi. 2. a renunța la ceva. *II. vr.* 1. (*fig.*) a se lăsa în voia cuiva: ~ *si a una passione* a ceda unei patimi. 2. a avea încredere; ~ *si a qualcuno* a se încredere cuiva.
- abbandonato, -a** *adj.* părăsit; nefolositor.
- abbandono** *m.* 1. părăsire. 2. uitare de sine. 3. (*jur.*) renunțare. 4. (*sport*) abandonarea box, părăsirea competiției.

abbarbagliamento *m.* orbire.

abbarbagliare *I. vt.* a orbi temporar cu o lumină puternică. *II. vr.* 1. a i se întuneca vederea cuiva. 2. (*fig.*) a se încurca, a-și pierde firea.

abbarbicare *I. vi.* a prinde rădăcină. *II. vr.* a se înrădăcina; a se statornici într-un loc.

abbaruffare *I. vt.* a amesteca, a produce confuzie. *II. vr.* a se încăiera.

abbaruffata *f.* învălmășeală, confuzie, încăierare.

abbassamento *m.* 1. coborâre. 2. reducere, scădere. 3. aplecare.

abbassare *I. vt.* 1. a micșora, a reduce o înălțime. 2. a înclina. 3. a depune armele, a se supune: ~ *le armi* a depune armele, a capitula. 4. a coborî prețul. *II. vi.* a coborî (temperatura). *III. vr. (fig.)* *abbassarsi* a se umili.

abbastanza *adv.* 1. destul; (*fig.*) *averne* ~ a fi sătul de ceva. 2. mult: è ~ *superbo* e destul de mândru/îngâmflat.

abbattere *I. vt.* 1. a doborî, a dărâma. 2. (*fig.*) a învinge. 3. a deprima. 4. a anula,

a nimici o teorie, o doctrină. *II. vr.* 1. a se descuraja. 2. ~ *si in qualcuno* a se întâlni cu cineva întâmplător.

abbattimento *m.* 1. deprimare, mâhnire. 2. lovitură. 3. ucideră, doborâre: ~ *della selvaggina* uciderea vânatului. 4. (*mine.*) abataj.

abbattuto, -*a* *adj.* abătut, mâhnit; învins, doborât.

abbazia *f.* abație, mănăstire.

abbellimento *m.* 1. înfrumusețare; împodobire. 2. ornament, podoabă. 3. (*muz.*) triluri.

abbellire *vt.* a înfrumuseța, a împodobi.

abbeveraggio *m.* adăpare.

abbeverare *I. vt.* 1. a adăpa. 2. a iriga (câmpul). *II. vr.* 1. a se adăpa. 2. a se îmbăta: ~ *di poesia* se îmbăta cu poezie.

abbeveratoio *m.* adăpătoare.

abbiadare *vt.* a hrăni animalele cu nutreț.

abbiacci *m.* 1. alfabet. 2. abecedar. 3. cunoștințe elementare.

abbiente *adj.*, *m.* 1. (om) abil, înzestrat cu multe calități. 2. (om) bogat, avut.

abbigliamento *m.* 1. îmbrăcăminte: *negozio di* ~ magazin de îmbrăcăminte/de haine. 2. podoabe.

abbigliare *vt.* a îmbrăca; a împodobi pe cineva, a găti.

abbinare *vt.* a uni; a îmbina; a împerechea.

abbindolare *I. vt.* 1. a depăna, a face ghem. 2. (*fig.*) a trage pe sfoară, a înșela pe cineva. *II. vr.* a se încurca (firele unui ghem).

abbisognare *vi.* a avea nevoie: ~ *di aiuto* a avea nevoie de ajutor.

abboccamento *m.* 1. întâlnire; convorbire. 2. (*inv.*) luptă, bătălie, înfruntare.

abboccare *I. vt.* 1. a apuca cu gura. 2. a deșerta conținutul unui vas în altul. 3. (*fig.*) a înșfăca. *II. vi.* a îmbuca (tuburile). *III. vr.* 1. a se întâlni pentru a discuta. 2. a se înclina peste măsură (o corabie).

abbocatura *f.* 1. îmbucare. 2. îmbucătura canaturilor unei uși.

abbonacciare *I. vt.* 1. a liniști, a calma. 2. a îmblânzi. *II. vr.* a se calma.

abbonamento *m.* abonament.

abbonare *I. vt.* 1. (*inv.*) a îmbuna pe cineva. 2. (*fig.*) a ierta. 3. a abona. *II. vr.* a se abona.

abbonato, -*a* *adj.*, *m.* abonat.

abbondante *adj.* abundent, îmbelșugat.

abbondanza *f.* abundență, belșug.

abbondare *vi.* a prisosi, a abunda.

abbonire *I. vt.* 1. a îmbuna. 2. a face un teren bun de cultură, a ameliora. *II. vr.* a se îmbuna.

abbordare *vt.*, *vi.* 1. a aborda. 2. (*fig.*) a acosta pe cineva. 3. a comite o acțiune cu fermitate.

abbordo *m.* 1. (*mar.*) abordare, abordaj. 2. acostare.

abbottinare *vt.* a încheia cu nasturi.

abbottonatura *f.* 1. încheiere cu nasturi. 2. garnitură de nasturi a unei haine.

abbozzacchiare *vt.* a măzgăli o hârtie.

abbozzare *I. vt.* 1. a schița. 2. a face o ciornă. *II. vi. (fig.)* a se obișnui cu cineva.

abbozzo *m.* 1. schiță. 2. ciornă.

abbracciare *I. vt.* 1. a îmbrățișa. 2. (*fig.*) a accepta o idee. *II. vr.* a se îmbrățișa.

abbraccio *m.* îmbrățișare.
abbreviamento *m.* scurtare.
abbreviare *vt.* a scurta; *pr.* a scurta
 pe scurt; a abrevia.
abbreviazione *f.* 1. abreviere.
 2. rezumat, compendiu.
abbronzare *I. vt.* 1. a bronză
 (pielea). 2. a prăji; a rumeni.
II. vr. a se bronză, a se ru-
 menii.
abbrunamento *m.* înnegrire;
 bronzare.
abbrunare *I. vt.* 1. a înnegri.
 2. a cobori steagul în bernă.
II. vr. 1. a purta doliu.
 2. a se înnegri.
abbrustolire *vt.* a pârlî, a prăji.
abbrustolimento *m.* abruzărire.
abbrutire *vt., vr.* a (se) abru-
 tiza.
abbruttire *vt., vr.* a (se) urâți;
 a se desfigura.
abbuiare *vt.* 1. a întuneca.
 2. a da uitării. *II. vr.* 1. (*des-
 pre vreme*) a se întuneca.
 2. a orbi. 3. (*fig.*) a-și pierde
 mințile.
abdicare *vi.* a abdica.
aberrante *adj.* aberant, decon-
 certant, anormal, absurd.
aberrazione *f.* 1. aberație.
 2. (*fig.*) rătăcire.
abete *m.* brad.
abietto *adj.* abject, josnic, ti-
 călos.

abiezione *f.* abjecție, josnicie.
abile *adj.* 1. abil, îndemânic.
 2. apt, potrivit.
abilità *f.* abilitate, îndemânare;
 aptitudine.
abilitare *I. vt.* a abilita; a acor-
 da un titlu profesional de
 bază. *II. vr.* a obține un titlu
 important.
abissale *adj.* abisal, foarte
 adânc.
abisso *m.* prăpastie adâncă,
 abis; (*lit.*) infern.
abitabile *adj.* locuibil.
abitacolo *m.* locuință săracă/
 modestă.
abitante *m.* locuitor.
abitare *I. vi.* a locui. *II. vt.*
 a popula, a locui (o casă,
 un oraș).
abitato *m.* așezare omenească.
abitazione *f.* locuință; domi-
 ciliu.
abito *m.* haină, costum de haine.
abituale *adj.* obișnuit.
abitualmente *adv.* de obicei,
 în mod obișnuit.
abituare *vt., vr.* a (se) obișnui,
 a (se) deprinde.
abitudine *f.* obicei, deprindere.
abiura *f.* abjurare, renegare;
 renunțare.
abiurare *vt.* 1. a abjura, a res-
 pinge o credință etc. 2. a se
 dezice.

abluzione *f.* spălare, spălătură
 rituală.
abnorme *adj.* anormal.
abolire *vt.* a aboli, a desființa,
 a suprima.
abolizione *f.* abolire, suprimare.
abominevole *adj.* îngrozitor,
 oribil.
aborrimento *m.* oroare, aver-
 siune, repulsie.
aborrire *vt., vi.* a urî, a fi în-
 grozit de ceva; a avea
 oroare de ceva.
abortire *vi.* a avorta.
aborto *m.* avort.
abrogare *vt.* a abroga, a anula
 o lege etc.
abside *f.* (*arhit.*) absidă.
abusare *vi.* a abuza; a profita.
abuso *m.* abuz; profit.
acacia *f.* salcâm.
acca *f.* 1. numele literei *h*. 2. ni-
 mic: *non me ne importa
 un'acca* nu-mi pasă deloc.
accademia *f.* academie.
accademico *I. adj.* academic,
 universitar: *senato* ~ senat
 universitar. *II. m.* academi-
 cian.
accadere *I. vi.* a se întâmpla.
II. vr. a se potrivi, a con-
 veni.
accaduto *m.* întâmplare.
accalappiacani *m.* (*invar.*) hin-
 gher.

accalappiare *vt.* a prinde în laț.
accalcarsi *vr.* a se înghesui, a
 se îngrămădi.
accaldarsi *vr.* a se înfierbânta,
 a se încălzi.
accampamento *m.* tabără; la-
 găr.
accampare *I. vt.* a instala o
 armată într-o tabără. *II. vr.*
 a se instala într-o tabără.
accanimento *m.* înverșunare;
 sârquintă, zel.
accanire *I. vt.* a îndârji. *II. vr.*
 a se înverșuna; a depune
 zel într-o treabă.
accanitamente *adv.* cu îndâr-
 jire; cu zel.
accanto *adv.* lângă.
accantonamento *m.* (*mil.*) can-
 tonament.
accaparratore, -trice *adj.* aca-
 parator.
accappucciare *vt.* a îmbrobo-
 di, a înfofoli.
accarezzamento *m.* mângâiere,
 dezmierdare.
accarezzare *vt.* 1. a dezmier-
 da. 2. (*fig.*) a mângâia. 3. a
 dori mult: ~ *un proposito* a
 ține mult la un plan.
accasarsi *vr.* a se căsători.
accasciamento *m.* 1. surme-
 nare. 2. măhnire.
accatastamento *m.* îngrămă-
 dire; grămădă.

accatastare *vt.* a îngrămădi.
accatabrighe *m. (invar.)* ceretăreț.
accattare *vt.* a cerși.
accatto *m.* 1. cerșetorie. 2. colectă, chetă.
accattone *m.* cerșetor.
accavalcione *adv.* călare.
accecamito *m.* orbire.; (*fig.*) amăgire, inducere în eroare.
accicare *vt.* 1. a orbi. 2. a astupa, a zidi.
accedere *vi.* 1. a se apropia. 2. (*fig.*) a consimți.
acceleramento *m.* accelerare, iuțire.
accendere *I. vt.* 1. a aprinde, a da foc. 2. a aprinde lumina. 3. (*fig.*) a înflăcăra, a provoca, a ațâța. *II. vr.* 1. a se aprinde, a se mânia. 2. (*fig.*) a se îndrăgosti.
accendibile *adj.* inflamabil.
accendino *m.* brichetă.
accennare *vt.* 1. a face semn, a indica. 2. a se referi la ceva.
accenno *m.* 1. semn, indiciu. 2. referire.
accensione *f.* 1. aprindere. 2. fierbințeală.
accentare *vt.* a pune accentul în scris pe o vocală.
accento *m.* accent; intonație.

accentramento *m.* 1. centralizare. 2. concentrare.
accentrare *vt.* 1. a centraliza. 2. a concentra.
accentuare *vt.* 1. a accentua. 2. a sublinia importanța unui cuvânt/a unei idei.
accercchiamento *m.* 1. încercuire, impresurare. 2. (*pol.*) izolare.
accercchiare *vt.* 1. a încercui, a înconjura. 2. a pune un cerc.
accertabile *adj.* verificabil.
accertamento *m.* asigurare; verificare.
accertare *I. vt.* 1. a adevăra; a asigura. 2. a evalua. *II. vr.* a se convinge.
accesso *adj.* aprins; înflăcărat; îndrăgostit; mâniat.
accessibile *adj.* accesibil.
accessione *f.* 1. acces. 2. (*med.*) acces. 3. (*fig.*) consimțire (la o alianță). 4. achiziție nouă.
accesso *m.* 1. acces, intrare: *vietato I'* ~ intrarea oprită; *facile* ~ accesibil. 2. (*med.*) acces.
accessorio, *-ori I. adj.* secundar. *II. m.* accesorii.
accettare *vi.* a înfrunzi.
accetta *f.* bardă.
accettabile *adj.* acceptabil.

accettare *vt.* a accepta; a consimți; a admite.
accettata *f.* lovitură de bardă.
accettazione *f.* 1. acceptare, primire. 2. schimb.
acchiappacani *m. (invar.)* hingher.
acchiappare *I. vt.* a înhăța, a prinde cu forța. *II. vr.* a se prinde unul pe altul.
acchiappino *m.* joc de-a prinselea.
acchiocciare *vr.* a se ghemui ca o cloșcă.
acciaccio, *-chi m.* 1. boală. 2. (*fig.*) pagubă, necaz, pierdere.
acciaieria *f.* oțelărie.
acciaio *m.* oțel.
acciaiolo *m.* pilă.
acciarpone *m.* cârpaci.
accidentale *adj.* întâmplător.
accidentato *adj.* (despre un teren) accidentat.
accidente *m.* întâmplare.
accidenti! *interj.* drace!
accidia *f.* apatie, nepăsare.
accidioso *adj.* apatic, nepăsător, indolent.
accigliarsi *vr.* a se încrunta.
accigliato *adj.* încruntat; posomorât.
accingersi *vr.* a se pregăti de; a începe o acțiune.

accinto *adj.* pregătit de, gata de.
accio *conj.* pentru ca.
acciuffare *I. vt.* 1. a apuca de păr. 2. a apuca puternic. *II. vr.* a se părui.
accugga *f.* scrumbie, sardea.
acclamare *vt., vi.* a aclama, a ovaționa.
acclamazione *f.* aclamație.
accludere *vt.* a anexa.
accoccare *vt.* 1. a potrivii săgeata într-un arc. 2. a înnoda.
accocolarsi *vr.* a se ghemui.
accodare *I. vt.* 1. a lega de coadă. 2. (*fig.*) a uni, a înșurui unul după altul. *II. vr.* a se așeza la rând/ în coadă.
accogliente *adj.* primitor.
accoglienza *f.* primire cordială.
accogliere *vt.* 1. a întâmpina cordial. 2. a conține.
accoglimento *m.* întâmpinare. 2. acceptare.
accollare *I. vt., vr.* 1. a împovăra. 2. a da în antrepriză. *II. vi.* (despre o haină) a se închide bine la gât.
accollato, *-a adj.* (*despre o haină*) închisă până la gât.
accolltellare *vt.* a lovi cu cuțitul.
accolltellatore, *-trice adj.* cuțitar.

accolto *adj.* primit, întâmpinat; adăpostit.

acomiatate *vr.* a se despărți, a-și lua rămas-bun.

accomodamento *m.* acord, împăcare.

acomodare *I. vt.* 1. a-repara. 2. a corecta. 3. a potrivi. 4. a rezolva. 5. a mărita. 6. a împrumuta. *II. vi.* a conveni. *III. vr.* 1. a se acomoda. 2. a se așeza: *s'accomodi!* luați loc!

accompagnamento *m.* 1. însoțire. 2. (*muz.*) acompaniament.

accompagnare *I. vt.* 1. a însoți. 2. (*muz.*) a acompania. *II. vr.* 1. a se însoți. 2. a se armoniza.

accompagnatore, *-trice* *adj.* însoțitor, acompaniator.

acomunare *I. vt.* a pune la un loc. *II. vr.* a fi egal cu un altul.

accosciamento *m.* 1. aranjare, găteală. 2. potrivire.

accosciare *I. vt.* 1. a aranja cu gust. 2. a pieptăna frumos părul. 3. a împodobi. *II. vr.* 1. a se împodobi. 2. a se adapta.

accosciatura *f.* 1. pieptănătură. 2. aranjare.

accosentire *vr.* a consimți.

accontentare *vt.* a mulțumi pe cineva.

acconto *m.* acont, arvună.

accoppiamento *m.* împerechere.

accoppiare *vt.* 1. a împerechea. 2. a căsători. 3. a uni, a îmbina.

accoramento *m.* durere, mâhnire.

accorciare *vt., vi.* a scurta; a prescurta.

accordare *I. vi., vt.* 1. (*muz.*) a acorda. 2. a potrivi. 3. a împăca. 4. (*gram.*) a acorda. *II. vr.* a se învoi; a se împăca.

accordo *m.* 1. acord, pact; 2. armonie. 3. (*muz.*) acord. 4. conciliere.

accorgersi *vr.* a-și da seama, a observa.

accorgimento *m.* prezență de spirit; pricepere.

accorrere *vr.* 1. a alerga înspre. 2. a veni în ajutor.

accorto *adj.* priceput; prompt; isteț.

accostamento *m.* apropiere.

accostare *I. vt.* a apropia. *II. vr.* 1. a se apropia. 2. a adera (la un partid). *III. vr.* 1. a fi aproape. 2. (*mar.*) a se apropia de țarm.

accostumare *vt.* a obișnui, a deprinde.

accostumato *adj.* obișnuit cu; instruit.

accovacciarsi *vr.* a se ghemui; a se așeza în cuib.

accozzaglia *f.* amestecătură; adunătură.

accozzare *I. vt.* a amesteca. *II. vr.* a se strânge la un loc.

accreditare *I. vt.* a acredita. *II. vr.* a-și câștiga stima.

accreditato *I. adj.* acreditat; (*dipl.*) acreditat. *II. m.* persoană acreditată.

accrescere *I. vt.* a mări, a înmulți. *II. vr.* a se mări.

accrescimento *m.* creștere, mărire.

accrescitivo *m.* (*gram.*) augmentativ.

accucciarsi *vr.* (*despre un câine*) a se ghemui în culcuș.

accudire *vi.* 1. a se ocupa de ceva; a supraveghea. 2. a ajuta.

accumulare *vt.* a acumula, a aduna.

accurato, *-a* *adj.* îngrijit.

accuratezza *f.* acuratețe; grijă insistentă.

accusa *f.* acuzație.

accusare *vt.* 1. a acuza. 2. a vădi. 3. a notifica.

accusativo *adj., m.* acuzativ.

accusato *adj.* acuzat; inculpat.

aceto *m.* oțet.

acqua *f.* apă: ~ *stagnante* mlaștină; (*fig.*) *lavorar sott'~* a unelti; ~ (*di selz (germ.)*) *f.* sifon.

acquario *m.* acvariu.

acquasanta *f.* agheasmă.

acquata *f.* ploaie neașteptată.

acquavite *f.* rachiu; țuică.

acquazzone *m.* ploaie torrențială.

acquedotto *m.* apeduct.

acquerello *m.* acuarulă.

acquiescente *adj.* supus; resemnat.

acquietamento *m.* liniștire, calmare.

acquire *vt.* a achiziționa.

acquistare *vt.* 1. a achiziționa. 2. a dobândi. 3. a câștiga; ~ *tempo* a câștiga timp.

acquisto *m.* 1. cumpărare; cumpărătură. 2. achiziție.

acre *adj.* 1. acru. 2. (*fig.*) aspru.

acrobata, *-ati* *m.* acrobat.

acropoli *f.* acropolă.

acume *m.* ascuțime; perspicațitate.

acuto *adj.* 1. ascuțit. 2. ager.

adagio *adv.* încet; comod; prudent.

adamante (*poetic*) diamant.

adattamento *m.* adaptare; acomodare.

adattare *I. vt.* a adapta, a potrivi. *II. vr. 1.* a se adapta.

2. a se resemna.

adatto *adj.* potrivit, apt.

addentare *vt.* a apuca cu dinții.

addentro *adv.* înăuntru.

addestramento *m.* instruire; dresare.

addestrare *I. vt.* a instrui; a dresa. *II. vr.* a se instrui, a exersa.

addetto *I. adj.* destinat. *II. m.* atașat: ~ culturale atașat cultural.

addietro *adv.* înapoi, la o parte: *lasciar ~ un lavoro* a părăsi o treabă/o muncă.

addio *I. interj.* adio. *II. m.* rămas bun.

additare *vt.* a arăta cu degetul.

addizione *f. (aritm.)* adunare.

addobbare *vt.* a împodobi.

addolcire *vt.* a îndulci.

addome *m.* abdomen.

addomesticare *vt.* a domestici.

addominale *adj.* abdominal.

addormentare *I. vt.* a adormi.

II. vr. a adormi.

addossare *I. vt. 1.* a pune în spinare cuiva. **2.** a atribui.

II. vr. 1. a-și asuma o răspundere. **2.** a se rezema cu spatele.

addosso *adv. 1.* în spate. **2.** alături. **3.** înăuntru.

adeguamento *m.* potrivire.

adempimento *m. 1.* îndeplinire. **2.** împlinire.

adempire *I. vt., vi.* a îndeplini; a împlini. *II. vr.* a se împlini, a se adevăra.

aderente *adj., m.* aderent; partizan.

aderire *vi.* a adera; a consimți.

adescamento *m.* ademenire; amăgire.

adescare *vt.* a ademeni; a amăgi.

adesione *f.* adeziune, consimțire.

adesso *adv.* acum.

adirare *I. vt.* a mânia. *II. vr.* a se infuri.

adolescenza *f.* adolescență.

adoperare *I. vt.* a întrebuița. *II. vr.* a se strădui.

adorabile *adj.* adorabil.

adornare *vt.* a împodobi.

adottare *vt.* a adopta; a înfia.

adozione *f.* adoptare, înfiere.

adulare *vt.* a adula; a linguși; a măguli.

adulazione *f.* adulație, măgulire.

adulto *adj.* adult, matur.

adunare *vt.* a aduna, a convoca.

aéreo *I. adj.* aerian; arma ~ a aviație. *II. m.* avion.

aeronaute *m.* aeronaut.

aeroporto *m.* aeroport.

afa *f.* zăpușeală.

affabile *adj.* afabil, politicos.

affacciare *I. vt.* a arăta. *II. vr.* a se arăta; a se înfățișa.

affamare *vt.* a înfometă.

affamato *adj.* înfometat.

affanno *m. 1.* gâfăială. **2.** neliniște, anxietate. **3.** pagubă.

affare *f. 1.* afacere. **2.** importanță: *uomo di grande ~* persoană importantă.

affarista *adj.* afacerist.

affascinare *vt.* a fermeca; a fascina.

affatto *adv.* cu totul; (*negativ*) deloc, nicidecum.

afferente *adj.* aferent; referitor la.

affermare *I. vt.* a afirma. *II. vr.* a se afirma.

affermazione *f.* afirmație.

afferrare *I. vt. 1.* a se apuca puternic. **2. a înțelege ușor. *II. vi. (mar.)* a acosta. *III. vr.***

1. a se apuca. **2.** a se înfrunța. **3.** a se încăiera.

affettazione *f.* afectare, exagerare.

affettivo *adj.* afectiv.

affetto¹ *adj.* afectat, atins de; bolnav.

affetto² *m.* afecțiune, dragoste.

affezione *f. 1.* afecțiune, dragoste. **2.** (*med.*) boală.

affiancare *vt.* a așeza; a flanca.

affiatamento *m.* armonic, acord.

affidamento *m. 1.* încredere. **2.** garanție.

affidare *I. vt.* a încredința. *II. vr.* a se încredința cuiva.

affievolimento *m.* slăbire (a forței, a energiei etc.).

affiggere *I. vt.* a afișa; a fixa. *II. vr.* a se uita fix.

affinamento *m.* rafinare.

affinché *conj.* ca să, pentru ca să.

affine *adj.* înrudit, asemenea.

affinità *f.* afinitate.

affissione *f.* afișare, afișaj.

affisso *m.* afiș, anunț.

affittabile *adj.* de închiriat.

affittacamere *m., f.* persoană care închiriază camere mobilate.

affittare *vt.* a închiria.

affitto *m. 1.* chirie. **2.** (*com.*) contract.

affliggere *vt., vr.* a (se) întrista, a (se) îndurera.

afflitto *adj.* chinuit, necăjit.

affluenza *f. 1.* afluență. **2.** mulțime. **3.** belșug.

affogamento *m. 1.* înec. **2.** sufocare.

affogare *I. vt. 1.* a îneca. **2.** a sufoca. **3.** a oprima. **4.** a atenua (sunete, culori). *II. vi., vr.* a (se) îneca; a (se)